

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] stod paa her i Danmark, tror jeg, jeg vil overlade til ærede Medlemmers egen Bedømmelse.

I øvrigt kan jeg kun sige, at det i Danmarks velforstaaede Interesse ikke vil være forsvarligt at komme ind paa at anlægge vore Tilførsler paa tilfældige svømmende Ladninger, der kunde komme paa Markedet, fordi vedkommende Skibe som Følge af Krigssituationen har vanskeligt ved at naa deres Bestemmelsessted. Vi maa naturligvis som hidtil i saa vidt Omfang som muligt anlægge vore Tilførsler saaledes, at vi ogsaa fremdeles aftager Benzinen fra de normale Kilder, og i hvert Fald maa det bestemt kræves, at den, der vil skabe sig en Forretning ved i denne Situation at handle med svømmende Ladninger af Benzin, giver aabenlys Meddelelse om Benzinen Herkomst. I øvrigt er det efter min Opfattelse ikke nogen Heltegerning under stærke Slag paa Stortrommen for en rundelig Pris at optræde som Sælger af disse Varer. Ingen kan mistænke mig for at ville forfordere mindre erhvervsdrivende paa de store, mere eller mindre sammensluttede Selskabers Bekostning, men Benzinen er nu engang i urolige Tider i mere end een Forstand en brandfarlig Vare, saa Forsigtighed maa vist i højeste Grad siges at være paa sin Plads. Tiden er ikke inde til vovelige Eksperimenter.

Det ærede Medlem Carsten Raft talte om de Titusinde arbejdsløse. Jeg henstiller til det ærede Medlem at bevise denne meget stærke Stigning i Arbejdsløsheden. Saa vidt mig bekendt har Stigningen under Omstændighederne været meget minimale, og jeg kan gøre opmærksom paa, at et Fag, som jeg i sin Tid dog har haft nogen Forbindelse med, nemlig Metalarbejderfaget, i dette Øjeblik i København har mindre end 9 pCt. arbejdsløse. De Titusinde arbejdsløse hører i Øjeblikket hjemme i Fantasiens Verden. Dermed være ikke sagt, at ikke mange Samfundsborgere, hvad jeg ogsaa nævnte før, er blevet følelig ramt ved Benzinrestriktionerne, og ingen kan beklage det mere end jeg. Derfor haaber vi ogsaa paa, at de Beholdninger, vi venter, vil komme hertil.

I denne Forbindelse vil jeg dog endnu en Gang henlede Opmærksomheden paa, at hvis vi havde faaet de Laster, som der var enteret om, havde vi maaske ikke haft Restriktionerne i deres nuværende Form, men der skete det, at tre Laster ikke kom hertil, straks da Krigen udbrød. Og hvad vilde man i øvrigt have sagt, hvis jeg paa et givet Tidspunkt havde gjort Forsøg paa

uden om de private Importører at importere Benzin? Saa kunde det jo gerne være, at det ærede Medlem Hr. Carsten Raft var optraadt som Privathandelens Vaabendrager, og maaske ogsaa havde haft Anledning til at gøre det, for saa vidt som det antagelig var kommet til at betyde en væsentlig Forhøjelse af Benzinpriserne.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om at oprette Statslagre, og ogsaa for dette Problem har jeg gjort Rede i mine tidligere Indlæg. Men jeg vil gerne understrege, at jeg ikke kan se rettere, end at det er helt urimeligt kun at tænke paa Bygning af Statstanke for Benzin; naturligvis maatte man, hvis der skal være Logik i Tingene, tage ganske tilsvarende Forholdsregler paa andre Omraader, og Omkostningerne for Staten vilde da ikke blive staaede ved de i mit første Indlæg omtalte ca. 4 Mill. Kr., ej heller vilde de givne Beredskabsbevillinger paa langt nær have slaaet til, nej, saa havde man maatte op paa ganske anderledes høje Tal, paa Udgifter, som vi antagelig slet ikke kunde overkomme. Det kan jo ikke nytte at træffe saadanne Sikkerhedsforanstaltninger med urolige Tider for Øje, naar man dør af disse Foranstaltninger under de fredelige Tider.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne var igen inde paa Lagringsspørgsmaalet, som han syntes at gøre til et af Hovedpunkterne. Jeg er ikke ganske enig heri, men det er rigtigt, hvad jeg ogsaa omtalte før, at det ved Overvejelserne har spillet en Rolle, at almindelig Handelsbenzin ikke kan sælges efter langvarig Opbevaring. Det ærede Medlem omtalte en Erklæring af Professor Raaschou, en Erklæring, som jeg er kendt med, idet Professoren har sendt mig den for et Par Dage siden. Jeg skal ikke paa nogen Maade gaa imod Professor Raaschous teoretiske videnskabelige Udtalelser; naar Professoren siger det, er det sikkert rigtigt, at der findes Benzinarter, der under visse Forhold kan opbevares. Jeg er, som bekendt, ikke Benzintekniker. Det er maaske ogsaa rigtigt, at det er muligt at bygge en underjordisk Tank saaledes, at navnlig bestemte Arter af Benzin kan opbevares dér i længere Tid, saa længe Tanken er helt fyldt. Men jeg henleder Opmærksomheden paa, at det over for mig baade fra kemiskvidenskabelig Side og fra Overingeniører, som har med Benzinoplagering at gøre, er oplyst, at den Benzin, der gaar i Handelen — og det er den, man maa regne med her —, er paavirket efter et Aars Forløb og ikke salgbar efter to Aars Forløb. Endvidere er det oplyst, at Oplageringen medfører, at